

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 131/2004)

17 Ιουλίου 2006

[ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΡΙΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΑΛΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

- v. -

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

Κ. Τσιρίδης, για τον Αιτητή.

Λ. Χριστοδούλιδου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο αιτητής προέβη σε διάθεση μετοχών που κατείχε στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας Christis Dairies Ltd. Επρόκειτο για τρεις περιπτώσεις, μια στις 31 Μαΐου 1993 και δύο στις 26 Ιουνίου 2000. Υπέβαλε για όλες, στις 18 Ιουλίου 2001, δήλωση διάθεσης ακίνητης ιδιοκτησίας, η αξία της οποίας είχε ως αντίκρυσμα τις μετοχές: βλ. άρθρο 9 του περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου του 1980, (Ν. 52/80 όπως τροποποιήθηκε, ιδιαίτερα με τον Ν. 135/90). Η αυτοφορολογία στην οποία ο αιτητής προέβη, δεν λάμβανε υπόψη τις κεφαλαιουχικές εκπτώσεις που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία για τις κτιριακές της εγκαταστάσεις ενώ ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ο οποίος τις περιέλαβε στους υπολογισμούς του, θεώρησε μικρότερη την αξία των ακινήτων, με αποτέλεσμα να καθίστατο και η φορολογία ψηλότερη. Προβλέπεται στο άρθρο 6(α)(iii) και (β) ότι:

«Κατά τον υπολογισμό του κέρδους θα εκπίπτεται από το προϊόν διάθεσης –

(α) Η αξία της ιδιοκτησίας κατά την 1η Ιανουαρίου, 1980, όπως έχει καθοριστεί με τη γενική εκτίμηση που διενεργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 69 του περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμησις) Νόμου, καθώς επίσης η μετέπειτα αύξηση της αξίας της ιδιοκτησίας λόγω πληθωρισμού:

Νοείται ότι:

.....
 (iii) σε περίπτωση που μέρος ή ολόκληρο το ποσό της αξίας παραχωρήθηκε ως αφαίρεση, σύμφωνα με τους εκάστοτε σε ισχύ περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους, το μέρος αυτό της αξίας δε θα εκπίπτεται.

.....

(β) Οποιαδήποτε δαπάνη γίνεται εξολοκλήρου και αποκλειστικά για κτήση κέρδους μετά την 1η Ιανουαρίου, 1980 και η οποία δεν εκπίπτεται

σύμφωνα με τους εκάστοτε σε ισχύ περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους, αναπροσαρμοσμένη λόγω πληθωρισμού.

.....»

Ειδοποίηση επιβολής φορολογίας, ημερ. 17 Οκτωβρίου 2001, συνοδευόταν από επιστολή με την οποία δόθηκε στον αιτητή η εξήγηση ότι:

«.... το κόστος των κτιρίων μειώθηκε κατά το ποσό των σχετικών κεφαλαιουχικών εκπτώσεων που παραχωρήθηκε στην εταιρεία σύμφωνα με το άρθρο 6(α) ΙΙ του Νόμου Κεφαλαιουχικών Κερδών. Σχετική είναι και η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη Υπόθεση Νίκου Χρίστου αρ. προσφυγής 153/93, 154/93 και 155/93.»

Ο αιτητής υπέβαλε ένσταση μέσω των λογιστών του, με σύντομη επιχειρηματολογία προς υποστήριξη. Έδωσε τους εξής λόγους:

- «(α) Επιβάλλετε ουσιαστικά φόρο επί των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων κτιρίου το οποίο δεν ανήκει στον πελάτη μας και οι οποίες παραχωρήθηκαν ως έκπτωση προς την εταιρεία Christies Dairies Ltd δηλαδή σε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.
- (β) Σε περίπτωση οποιασδήποτε άλλης διάθεσης μετοχών της ίδιας εταιρείας με βάση την ίδια πρακτική θα επιβληθεί ξανά φόρος κεφαλαιουχικών κερδών επί των ιδίων κεφαλαιουχικών εκπτώσεων του κτιρίου που παραχωρήθηκαν. Δηλαδή ενδεχομένως σε περίπτωση που θα υπάρχουν πολλαπλές διαδοχικές διαθέσεις μετόχων να εισπραχθεί από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων πολλές φορές Κεφαλαιουχικών Κερδών επί του ιδίου ποσού κέρδους.
- (γ) Σε περίπτωση που η εταιρεία Christies Dairies Ltd πωλήσει τα ακίνητα της στο μέλλον, θα υποχρεωθεί να υποβάλει εξισωτική κατάσταση και να επιβληθεί για άλλη μια φορά εταιρικός φόρος, αυτή τη φορά, επί των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων που θα έχουν παραχωρηθεί.»

Ο Διευθυντής απέρριψε την ένσταση. Το σκεπτικό βρίσκεται στο ακόλουθο απόσπασμα της επιστολής γνωστοποίησης, ημερ. 27 Νοεμβρίου 2003:

«Δεν συμφωνώ με την άποψη σας ότι η μείωση του κόστους των κτιρίων κατά το ποσό των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων δεν έπρεπε να γίνει γιατί αφορούσε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο. Η αξία των μετοχών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ακίνητη ιδιοκτησία, αφού σύμφωνα με την 2^η επιφύλαξη του άρθρου 9(1) του Νόμου Κεφαλαιουχικών Κερδών, σε περίπτωση διάθεσης μετοχών το προϊόν της διάθεσης ιδιοκτησίας υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση την ακίνητη ιδιοκτησία. Οι κεφαλαιουχικές εκπτώσεις που εκπίπτονται σύμφωνα με τον εκάστοτε σε ισχύ περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμο ούτε είναι παράγοντας που συσχετίζεται άμεσα με την αξία του ακινήτου και κατ' επέκταση εκείνης των μετοχών της εταιρείας στην οποία ανήκει. Οι κεφαλαιουχικές εκπτώσεις ούτε είναι συστατικό στοιχείο του κόστους των ακινήτων και στον προσδιορισμό του κέρδους αφαιρούνται από το κόστος του ακινήτου εφόσον παραχωρήθηκαν εκπτώσεις αναφορικά με το ακίνητο που αποτελεί τη βάση της φορολογίας για σκοπούς φόρου Κεφαλαιουχικών Κερδών σύμφωνα με το άρθρο 6(β) του Νόμου. Τα πιο πάνω υιοθέτησε πλήρως το Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας στην υπόθεση Νίκου Χρήστου Αρ. Προσφ. 153/93, 154/93, 155/93 καθώς και το Εφοριακό Συμβούλιο στις Ιεραρχικές Προσφυγές Αρ. 35/2002 και 36/2002 Α. Kapetanios Holdings Ltd και Th. Karaolis Holdings Ltd.»

Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προβάλλει (α) ότι η αρχική αιτιολόγηση με βάση το άρθρο 6(α)(iii) του Νόμου ήταν λανθασμένη αφού η περίπτωση αφορούσε σε κτίρια τα οποία ανηγέρθησαν μετά το 1980• (β) ότι ακόμα και με έρεισμα το άρθρο 6(β), η απόφαση του Διευθυντή ήταν λανθασμένη για τους λόγους οι οποίοι δόθηκαν όταν αμφισβητήθηκε η αρχική φορολογία και οι οποίοι εξειδικεύονται περαιτέρω• (γ) ότι δεν διεξήχθη δέονσα έρευνα• και (δ) ότι η απόφαση δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

Καθοδηγούμαι από σειρά πρωτόδικων αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου όπου, σε παρόμοιες περιπτώσεις, σημειώθηκαν οι επίμαχες διατάξεις και κρίθηκε ορθή η προσέγγιση του Διευθυντή: βλ. *Xrīstou v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 153, (Νικήτας, Δ.), *Theodosis Karaolis*

Holdings Ltd κ.α .v. Δημοκρατίας, υπόθ. αρ. 695/03 κ.α., ημερ. 20 Οκτωβρίου 2005, (Ηλιάδης, Δ.), **Κρί στης Γεωργαλλίδης, ως διαχειριστής κ.α. v. Δημοκρατίας**, υπόθ. αρ. 134/04, ημερ. 14 Φεβρουαρίου 2006, (Κραμβής, Δ.), **Μαρία Γεωργαλλίδον v. Δημοκρατίας**, υπόθ. αρ. 132/04, ημερ. 17 Φεβρουαρίου 2006, (Νικολάτος, Δ.) και **Παναγιώτης Χατζηκώστας v. Δημοκρατίας**, υπόθ. αρ. 133/04, ημερ. 23 Μαρτίου 2006, (Κρονίδης, Δ.). Η προκείμενη περίπτωση διέπετο, όπως ορθά εν τέλει υπέδειξε ο Διευθυντής, από το άρθρο 6(β). Η αρχική αναφορά στο άρθρο 6(α)(iii) δεν ενέχει επιπτώσεις. Η έρευνα του Διευθυντή κάλυψε ό,τι χρειαζόταν και η αιτιολογία την οποία παρέσχε ήταν, κατά την άποψή μου, αρκετή.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Γ.Κ. Νικολάου,

Δ.

/ΕΘ